

maan taloudellisesti vapautta rajoitti kuitenkin kovasti poliittinen kytkeä Neuvostoliiton. Muistamme hyvin erityisjärjestelyt EFTA:aan liittymisessä sekä EEC-vapaakauppapöytäkirjan solmimisessa, minkä avulla onnistuimme kuitenkin pelastamaan paljon.

Integroituminen Eurooppaan

Kun Neuvostoliiton hajoaminen teki mahdolliseksi Suomellekin mieltä Euroopan integraatioon liittymisen, alkoi näiden samojen kysymysten pohtiminen uudesta näkökulmasta.

Onko järkevää liittyä ja menettää sekä taloudellista että poliittista itsenäisyyttä? Saadaanko menetysten tilalle riittävästi uusia etuja, jos niin tehdään? Kansan vastaus oli 57-prosenttisesti kyllä. Minusta myös oli niin, että Suomelle oli parempi kuulua läntisten demokratioiden kanssa samaan ryhmään ja järjestää itsensä Euroopan sisämarkkinoille.

Kun vielä olemme menneet yhteiseen rahaan, on alussa mainituista kansantalouden tuntomerkeistä annettu paljon pois. Sisämarkkinakauppa ja ihmisten vapaa liikkuvuus EU:ssa merkitsevät siihen suuntaan rajakontrollin melko täydellistä poistumista. Sitä on kuitenkin kolmansiin maihin nähden. Oma talouspolitiikka meillä vielä on, eikä EU:lla edes ole varsinaista omaa julkista sektoria. Poliittikkaa sitoo kuitenkin EU-tasoiset direktiivit eikä omaa rahaa enää ole. Unionissa on paljon liittovaltion piirteitä, vaikka sen jäsenet ovat muodollisesti itsenäisiä valtioita. Suomi on näin monessa suhteessa euroalueen yksi aluetalous. Voivatko alueeksi muuttumisen edut korvata sen, mitä entisen kansallisvaltion aseman menestyksestä on koitunut haittaa?

Minusta voi väittää, ettei itsenäisyytemme siitä vähene, että toimimme tehokkaassa taloudellisessa yhteistyössä samoja arvoja kunnioittavien demokratioiden kanssa.

Voidakseen hallita tätä globalisoituvaa keskinäisriippuvuuden maailmaa valtioiden on lyöttyädyttävä yhteen. Maailma on muuttunut selkälaiseksi, että vaikka talouspolitiikan kaikki välineet olisivat vielä yksin omassa päätösvallassa, niillä ei voi eristää omaa maata muusta maailmasta. Meidän ja koko pohjoismaisen hyvinvointimallin yksi keskeinen ehto on olla mukana kansainvälisessä työnjaossa.

Nykyisen finanssikiriisin ratkomisessakin on käynyt juuri näin. On tarvittu yhteistyötä, jota varten euroalueelle ja EU:lla oli onneksi jo valmiita rakenteita olemassa. Tulevien finanssikiriisin syntymisen ehkäiseminen ja erityisesti niitä vastaan tais-

teleminen edellyttävät entistä syvempää yhteistyötä.

Kun Suomi itsenäistyi, tavoitteena oli päästä irti suoremasta valtiosta omaksi valtioksi ja kansakunnaksi, joka voi vielä täydellisemmin päättää omista asioistaan muiden kansojen joukossa. Nykyisessä maailmassa korostuu se, mitä teemme muiden maiden joukossa ja meidän oma etumme on olla syvässä yhteistyössä niiden kanssa. Silloin on tärkeintä se, että kumppanit kunnioittavat samoja perusarvoja kuin me.

Fredslutet i Fredrikshamn mellan Sverige och Ryssland var hårt ur Sveriges synvinkel. Men nu 200 år senare har också många svenska historiker konstaterat, att det var fördelaktigt både för Sverige och för Finland. Sverige fick ett gott grannland år 1917. Sverige har goda skäl att tacksamt erkänna den kraft med vilken det självständiga Finland har försvarat sitt oberoende efter 1917. Det har gett Sverige ett skyddat läge som har underlättat Sveriges egen fred.

Sekä taloudellisen että poliittisen itsenäisyyden kannalta meitä uhkasi suuri vaara 70 vuotta sitten. Mahdollisen menetyksen taloudellisena mittapuuna voimme käyttää Viron kotaloa. Viro oli 1930-luvun lopussa suunnilleen samalla tulotasolla Suomen kanssa. Kun Viro tuli EU:n jäseneksi 2004, sen tulotasoa henkeä kohti oli noin 35 % Suomen tasosta.

Suomi on hyvä maa ja sen paras taloudellinen turva on Suomessa tarmokkaasti ja osaavasti tehty työ!

Paavo Okko

professori

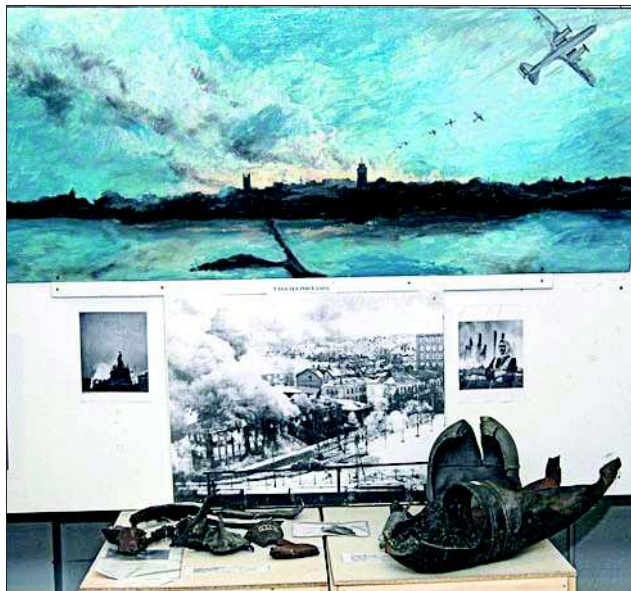
Pohjanmaan Maanpuolustuskilta – Österbättnes Försvarsgille

Tammisunnuntai/Januaarisöndagen, Vaasa 31.1.2010

Kuvasatoa Pohjanmaan Maanpuolustuskillan vuosipäiväjuhlasta 31.1.2010

Päivän juhlallisuuat aloitettiin havuseppeleen laskemisella Perinnemuurilla, johon osallistui myös 20 vaasalaisen maanpuolustusjärjestön lippulinna.

Vaasan Kaupungintalolla pidetyssä vuosipäiväjuhlassa paljastettiin Pohjanmaan Sotilasläänin viimeisen komentajan eversti Jorma Aherton muotokuva killan puheenjohtaja professori Ilkka Virtasen toimesta. Kuvassa oikealla eversti evp Jorma Aherto ja rouva Aherto. Airueina olivat Tuula Harjunpää (Vaasan Lottaperinneyhdistys-Vasa Lottatraditionsförening pj) ja Teuvo Rodén (Vaasan Reserviupseerikerho vpj). Vasemmalla kommodori evp Hannu Luukkonen, joka vastaanotti muotokuvan Vaasan Upseerikerhon puolesta, jonne taulu sijoitetaan

Killan ylläpitämässä Vaasan Sotaveteraanimuseossa on ollut avoinna erikoisnäyttely "70 vuotta Talvisodasta", jossa oli esillä myös taiteilija Ann-Christin Krooks-Sundqvistin maalaus Vaasan rajuimmasta pommituksesta 14 tammikuuta 1940.

Vuosipäiväjuhlan yhteydessä kiltä myös huomioi ansioituneita toimijoita ja yhteistyökumppaneita.

Killan kunniajäseneksi kutsuttiin filosofian lisensiaatti Nils-Erik Nykvist, insinööri Fjalar Rosenlöf ja metsänhoitaja Helmer Wikström.

Killan ansioristin saivat FM Christian Ahlborn ja taiteilija Ann-Christin Krooks-Sundqvist ja killan pöytästandaarin Frank Nygård ja Studio Fotocenter.

Kuvat ja teksti Raimo Latvala